

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Jókai szobra el fog dűlni*

Forrás: *Uj Nemzedék*

Bp.
(Hely)

1920 V/13
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy *303.31*

Hely

Idő *"1920"*

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Jókai szobra el fog dűlni

A Svábhegyen ma már körülbelül az a helyzet, hogy az utolsó évtized alatt a magyarság ugyszólván teljesen kipusztult a villatelepről s ami irmagja még megmaradt volna, az

ebben az esztendőben teljesen ki fog veszni a hegyről. Annál kétségbeejtőbb, hogy a helyzet ugyanaz a főváros valamennyi üdülőtelepén.

Jókai Mór emléke, aki alig husz esztendővel ezelőtt itt irta meg halhatatlan munkáit, ma ugyszólván csak szobra alakjában maradt meg. De ma már ezzel a szoborral sem törődik itt senki: a szobor talapzata szétmállóban, egyikét eső még s el fog dűlni maga a szobor is. De ezek közül a mai agyonhizott tulajdonosok közül, akik napról-napra egyre jobban kiturták a régi magyar urakat, ugyan ki törődnek az ilyen csekélységgel?

A Svábhegy tetején ma már ugyszólván csak a fogaskerekű vasut főnöke és a patikus az egyetlen magyar. Aki ma szemtől-szembe

akarja látni mérhetetlen züllésünket, menjen ki egy délelőttre a Svábhegyre s arcába fog tolni a vér arra a féktelen és szemérmetlen életre, amelynek odafent tanuja lehet minden nap. Tapasztalhatja pedig ezt a „fehér terror” uralma alatt.

Közben eltévedtem a Költő-utcába is. A 21-es számú kert előtt önkéntelenül megálltam: hatalmas diófák álltak a kertben, kanyargós utakat láttam a diófák alatt s a fák körül alig-alig látszott ki egy hivogató villának a terrasza.

Az uton épp akkor baktatott el egy munkáskülsejű ember. Megszólítottam:

— Kié volt ez a villa, bácsi?

A munkás áhitattal állt meg előttem.

— Ez bizony a Jókai tekintetes uré volt valamikor.

— És ma kié a villa, bácsi?

— Ma bizony a Fleissig nagyságos uré, kérem tisztelettel.

Eddig van.

zinyomdája 1919.